

DOMOLJUB.

Slovenskemu ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsakega prvga in tretjega četrteka meseca. Ako je ta dan praznik, izide „DOMOLJUB“ dan poprej. Cena mu je 80 kr. za celo leto. — Spisi in dopisi naj se pošiljajo: uredništvu „DOMOLJUBA“, Ljubljana, v sementiških ulicah št. 2. Naročnina in inserati pa opravištvu „DOMOLJUBA“ Vodnikovc ulica št. 2. — Naznanila se vsprejemajo in plačujejo po dogovoru.

Štev. 12.

V Ljubljani, 16. junija 1897.

Letnik X.

Državni zbor zaključen.

Ko smo za zadnje številko napisali kratko poročilo o državnem zboru, nismo slutili, da bodo v istem trenutku že konec komediji, katero so nekateri nagrizeni nemški kličniki uganjali v zbornici na stroške velilcev. Upali smo, da državni zbor postane resno delo. Toda prišlo je drugače. Nemški liberalci se jezijo in srdijo, da so izgubili vajeti iz rok. Mnogo desetletij so bili nam konja, odločevali so v državnem zboru, kovali so postavbe po svoji volji, skrbeli so se zase in za milijonarje, a zanemarjali so delavske stanovce ter jim nalagali vedno več davkov. Zatirali so Slovane, posebno pa nas Slovence, katere so hoteli utopiti v nemškem morju. Pri zadnjih volitvah v državni zbor pa je bila razbita nekdanja vsemogočna nemško-liberalna stranka. Ljudstvo po deželi je spoznalo, da nemški liberalizem ne osrečuje ljudstva in ne države.

Med tem pa so se v državnem zboru zjediniли v večino Čehi, Poljaki, Hrvatje, Slovenci, Rumuni, več Rusinovi in pa 35 poštenih kotoliških Nemcev. Ti imajo večino, nemški liberalci pa so potisnjeni v manjšino. In to je, kar jezi naše nemške nasprotnike. Ob veljavo so in moč, to jih grize. Zato pa so sklenili, da bodo nagajali in ropotali v zbornici ter preprečili vsako delo. In res, večini so se kakor divjaki: kričali so, razbijali po mizah tako dolgo, da se je vladi že preveč zdelo. Dne 2. junija velane ministrski predsednik grof Badeni ter reče: V imenu vlade zivo obzalam, da je nemogoče celovanje v zbornici zaradi burnih dogodkov. Tako se ne sme in ne more dalje goditi. Državne koristi zahtevajo, da se temu naredi konec. Vlada je v soglasju z večino zbornice sklenila, da se brezuspešne obravnave končajo. Zato na cesarjevo povelje zaključim državni zbor. — S tem je bil za sedaj konec storjen komediji, ki se je vršila v državnem zboru nad dva meseca.

Nemci so bili kar poparjeni, ker so mislili, da bodo vlado prisili, da prekliče jezikovni naredbi za Češko in Moravsko. A vlada se ni dala omajati, ker bi na drugi strani imela proti sebi večino državnega zbora, posebno pa Slovane. Vlada pa je tudi sklenila, da raje odstopi, kakor da prekliče jezikovni naredbi, proti katerim Nemci divjajo.

Ali pa so jezikovni naredbi taka krivica za Nemce? Nikakor ne! Čehi so zahtevali, da mora vsak državni uradnik na Češkem in Moravskem pozved v deželi naučiti se tudi češkega jezika, kateri govori velika večina prebivalstva. Ali ni to pravičeno in potrebno. S tem se nobenemu Nemcu se las ne skrivi, ker more pozved v svojem nemškem jeziku najti pravico pri cesarskem uradu. — Ravno tisto pravico zahtevajo tudi Čehi, da ž njimi govorijo in uradujejo uradniki v češkem jeziku. Saj je vendar uradnik zaradi ljudstva naslovljen in plačan, in ne obratno. Zato pa tudi mora znati jezik ljudstva.

Toda Nemci so mislili, da bodo na večne čase v Avstriji zatirali Slovane ter jih pritiskali ob steno. Vlada je storila prvi korak za Čeha, zaradi tega je začelo vreti v nemškem loncu. A isto zahtevamo tudi mi Slovenci za jednako pravico, ker imamo jednake dolžnosti v državi.

Kaj pa sedaj? Poslanci so se vrátili z Dunaja. Kakor se čuje, bodo zopet nazaj poklicani koncem meseca septembra, ker je treba rešiti mnogo važnih vprašanj. A največje vprašanje pa je to, če bodo v jeseni mogoče pričetli resno delo. Nemci se ne bodo tako hitro dali tignati v koga rog, ker imajo trdo kožo in navihane grebene. To pa ni naša skrb, to je stvar vlade. Ona se mora kakorkoli pomiriti Nemce ali pa se umakniti drugi vladi. A naj pride tudi druga vlada, večina v državnem zboru je sklenila, da ne odneha in se

ne udá liberalnim Nemcem. In če ta večina ostane trdna, potem morajo Nemci z lepo ali grdo odnehati. Če pa vse lepe besede ne bodo pomagale, potem pa mora državni zbor skleniti tak poslovni red, da mora zapustiti zbornico vsak poslanec, kdor se nedostojno véle ter vedno le kriči in razgraja. Taka postava je tudi v nekaterih drugih državnih zborih. Nekateri mislijo, da bode morda vlada razpustila državni zbor ter razpisala nove volitve. Mi tega ne verujemo, ker vlada dobro vé,

da bi prišlo še morda več kričadcev v državni zbor. — Pa naj pride še kakoli hoče, naši poslanci ostanejo trdni za resnico in pravico, ki mora enkrat zmagati. Glavno delo je dovršeno. Ljudstvo se povsod probuja in obrača hrbet tistim, ki so v državi delali le dolgove in nakladali večje davke. Sedaj se je stvar zasukala. Upanje imejmo, da se kmalu obrne na bolje. Vsak začetek je težak, toda zaupajmo na božjo pomoč, na milost našega dobrotljivega cesarja in na svojo moč.

Razgled po svetu.

Na *Dunaju* se je župan Lueger pokazal pravega prijatelja delavskih stanov. Dunajsko mesto je silno veliko. Zato pa imajo po mestnih cestah in ulicah železnico, katere vozove vlečejo konji. Imenuje se s tujo besedo »tramvaj«. Ta tramvaj pa oskrbuje na Dunaju židovska družba, ki dela velike dobičke, svoje sluge in delavce slabo plačuje, naklada jim pa silno dela. S tem služabniki niso bili zadovoljni in zahtevali so, da se jim poveša plača in zmanjša število službenih ur. Z-dje niso hoteli nič slišati o tem, in zato so sluge o binkoštnih praznikih štrajkali. Seveda je bilo sedaj vse nejevoljno. Mestna občina pa je s tramvajsko družbo že pred leti sklenila pogodbo, vsled katere se je družba zavezala, da bo oskrbljevala vožnjo po mestu. Vsled tega stopi župan na noge in zapreti družbi, da jo bo prisilil plačati vsak dan 50 000 gld. kazni če ne bo zopet začela voziti. In to je pomagalo. Z-dje so raji dali telička ko pa kravo iz hleva in so privolili v vse pravične zahteve svojih služabnikov. To je zasluga krščanskega župana Karola Luegerja.

O binkoštnih praznikih zborovali so *socijalni demokrati* na Dunaju, bilo jih je kakih 160. Posebne niso vganili, med drugim se jim je strašno za malo zdelo, da so pri volitvah na Dunaju kar do cela pogoreli. Pa nekaj drugega imamo s tega shoda omeniti. Nekdo je predlagal, naj se za takrat ravno štrajkujoče služabnike pri tramvaju nabere kaka podpora. Temu predlogu ugovarjalo je več židov, toda slednjč je le obveljal in nabrali so res 30 gld. 98 krajcarjev. Tako so socijalni demokrati prav sijajno v dejanju pokazali, kako jim je pri srcu gorje delavskęga trpina. 160 ljudij, med temi bogati zidi, pa naberejo 30 gld. 1. Zapeljanci, spreglejte!

Nemški cesar pride na jesen obiskat našega cesarja in se vdeleži velikih vojskih vaj na Ogrskem.

Francosi silno zavidljivo gledajo, kako oblastno da postopa Rusija pri reševanju zamotanih razmer na Turskem. Posebno jih pa jezi, da si je njih največja sovražnica, Nemčija, pridobila velik upliv na Balkanu. Gotovo je s tem v zvezi potovanje francoskega predsednika na Rusko. Ob enem pa bo predsednik tudi

vrnil obisk ruskega carja. Potoval pa ne bo skosi Nemčijo, kakor bi najbolje kazalo, ampak popelje se po morju daleč na okoli.

Ruski car se kaže bolj naklonjenega katoličanom kzkor njegovi prednik. V kratkem bo namreč imenovanih sedmero novih skofov za Rusko. Več ko tri leta trpela so poganjanja glade tega in toliko časa in še dalje so bile one skofi brez pastirja. Zdaj pa je bila ta zadeva v kratkem rešena, in to je pred vsem zasluga carjeva, ki tudi ne pusti več preganjati katolikov. Sveti Oče je radi tega poslal carju pismo in se mu zahvalil za naklonjenost.

Angleška kraljica Viktorija obhajala bo dné 21. junija 60 letnico odkar vlada veliko angleško državo. To je gotovo redko, da kak vladar toliko časa vlada. Kraljica je sedaj stara 78 let.

Španci imajo spet nove ministre. Stari niso mogli hitro urediti razmere na Kubi, koder punit še ni ponehal. Ravno zadnjič smo brali, da so vestajniki z dinamitom v zrak razgnali železniški vlak, vsled česar je več nego 100 ljudi, večinoma vojakov, mrtvih, neizmerno mnogo pa ranjenih. Novi ministri menda tudi ne bodo kar naglo zatrli upora, ki s'ane Špance še mnogo denarja in krvi.

Grško-turška vojska sedaj počiva, a ni nemogoče, da se spet prične. Poslanci raznih velevlastij mislijo, da Turki od Grkov preveč zahtevajo. Turki pa nočejo odnehati in grozé z vojsko. No, bržčas ne bo tako hudo. Grška je sedaj od vseh zapuščena. So pa evropske vlade silno grdo ravnale z njo. Nemčija se je koj ob početku vojske postavila proti njim za Turke in pravijo celo, da so nemški častniki pomagali Turkom v vojski. Turski sultan je poslal nemškemu cesarju štiri od Grkov dobljene topove, da se mu tako iskate hvaležnega, kaj pa drugega? Druge države pa so pihale pred vojsko v plamen, da se je bolj hitro vnel, potem so pa pustile Grke na cedilu. N. pr. Lahj so precej po prvi bitki, ki je za Grke slabo izpadla, zbežali domu, kakor hitro so jih nesle noge. To so krščanske države, ki kar gore za svobodo in enakopravnost vseh narodov! O komedija!

Podobe iz življenja.

Angeljska deklica.

Nekega dré so poklicali katoliškega duhovnika patra Zon Duana v hišo protestantovskega škofa, da bi podelil sv. zakramente za umirajoče. To je iznenadilo misijonarja, ker je le predobro poznal krivoverskega škofa kot hudega sovražnika sv. katoliške cerkve. Vendar pa vzame seboj sv. popotnico, ter se poda na pot, misleč, da bi vtegnila biti kaka katoliška dekla. Ko pride v hišo, ga peljejo v krasno opravljeno sobo, kjer je ležala v postelji devetletna deklica, blede kot smrt. Ljubeznjivega, duševno vrlo razvitega otroka so stariši skoraj obožavali. Doslej je bila popolnoma zdrava; mati jo je čuvala z vso skrbjo; kar je hudo in kar boli, ni smela okusiti. Vendar pa je bil otrok na smrt bolan. Neka globoka bol ga je ujedala, nagloma je hiral in shujšal, da ga je bilo le kost in koža; vidoma se je blizala grobu. Najbolj izkušeni zdravniki pa skrivnostne bolezni se uganiti niso mogli.

Otrok ni bolan, so dejali, nobenega znamenja bolezni ne moremo opaziti, kakor cvetlica je, ki vene, zakaj? — tega ne vemo. Bori se že s smrtjo.

Nekega dne pa zasliši zdravnik iz materinih ust zdihlej: O ta papinska dekla! — Ta vsklik je posvetil zdravniku kakor zarez. Takoj je zahteval pojasnila, ker ima pravico izvedeti vzrok te skrivnostne bolezni.

Mati jame po kratkem omahovanju pripovedovati: »Bili smo tako neprevidni, da smo v službo vzeli mlado, katoliško Irko. Nekega dré gre z moje malo Seno, (tako je bilo ime bolni deklici), na sprehod ter jo pelje v katoliško cerkev. Stopili ste bili v cerkev ravno, ko se je dajal slovesen blagoslov. Bliščoba luči je napravila tak vtis na mojega otroka, da je, ne vem zakaj, jela kar giniti in mreti, ter vedno in vedno le tiščala nazaj v cerkev. Kakor je bila prej poslušna in pobožna, tako uporna in nepokorna je postala odslej, kedar se jej je

bilo vdeleževati brnja in molitev v naši cerkvi. Se vé, da smo nemudoma spodili nezvesto deklo. Od tega časa je začela tolikanj tugovati in to kopnenje ali domisljevanje, je počasi njeno življenje razrušilo, ter jo pripravilo v tak stan, kakor jo vidite.

Nasledek te pripovedi je bil, da so morali takoj poklicati imenovanega katoliškega duhovnika k mali bolnici. Mati se je temu upirala, vendar se je zgodilo.

Protestantovski zdravnik je menil, da bo duhovnik opravil le neke vnanje obrede, ki bi utegnili tako živo delovati na dekličino domisljijo, da bi ozdravela. Ostal je toraj na pragu duri, da bi opazoval, kar se bo zgodilo. Kako pa ostrmi, ko se bolnica hitro po konci skloni, ko ugleda duhovnika. S sklenjenima rokama in veselja zarečega obraza se obrne k njemu in radostno zakliče: »Mojega Gospoda ste mi prinesli! Oj, nisem hotela umreti brez Jezusa.«

Oče Duan je strmel, ravno tako doktor. Skušal je malo bolnico pomiriti, ta pa stegne ročice k prsim duhovnikovim, kjer je imel skrit najsvetejši zakrament, in kliče z nepopisljivim veseljem: »Tukaj je On! Tukaj je On!«

Duhovnik jo vpraša to in ono iz krščanskega nauka in čedalje bolj se čudi, ko se prepriča, da je mala Sena popolnoma podučena o velikih skrivnostih sv. vere.

»Ljubi gospod«, vsklikne zdravnik, »izpolnite otroku želje, ker njegovo življenje je v nevarnosti.«

Duhovnik, ki je tudi to dobro sprevidel, ni prav nič odlagal. Z deklico obudi kesanje in jej potem podeli presv. Rešnje Telo. Blaženo smehlja se polahko nagne nazaj v posteljo in nje angeljska dušica se dvigne tje v nebo med molitvijo duhovnikovo.

O kako dober je Gospod dušam, ki ga iščejo! Povsod jih najde, tudi v sredi krivovercev, ako ga le resnično in iz vsega srca ljubijo.

D o p i s i.

Iz Št. Janža na Dolenjskem, 11. junija. Zalostno vest vam moram poročati. V sredo popoldne je v naši fari huda nevihta s točo veliko škodo napravila. Prihrumela je sem iz Trojske fare, drla čez Čirniče, Fабriko, Hinjtee, Govejtdol, Solnčnik in v tem toku naprej čez Mirno. Lomila in ruvala je s koreninami drevesa in trgala strehe. V Govejtdolu je podrla 3 kozolce, razkrila hlev in svinjak. V Čirniču pri Fабrki, v Govejtdolu in deloma v Hinjtciah zito (pšenico, rž, ječmen) že kosijo ter njive preorjujejo za novo nasetev. Bil je pa tudi drugod po fari grozen nalič, narastle so vode ter travnike poplavile. Danes so nam je, hvala Boga, vendar od severa začelo nebo čistiti, barometer gre kviško. Sicer pa, kjer ni toča pobila, letina dobro obeta, — tudi v vinogradih.

Izpod Sv. Jošta, 3. junija. Naše vasi mnogo trpe pred nadležnostjo ciganskih potepuhov. Pretečeni teden gre posestnik Boštar iz Kranja domu v Besnico. Na cesti zagleda svojega psa, ki mu je bil ukraden nekaj časa poprej, ga pokliče po imenu in pes leti vesel za njim. Na to pa plane cigan za njim z bodalom in samokresom. Mož požene konja, a cigan je bil takoj za njim, a ne sam, marveč takoj stirje; jeden mahne z bodalom po možu, ki pa skoči z voza in se take ogne bodalu, ki ga je samo po hrbtu oprasnilo in ne ranilo. Potem pa cigan strelja, a tudi brezuspešno, kajti ko zagledajo za seboj druge kmete, jo pobrišejo čez Savo v Naklo. K sreči je bil tudi gosp. župan pričujoč, kateri takoj vso stvar sporoči žandarmeriji. Zda so jih spravili že pod ključ. Prav bi bilo, da bi se strožje posto-

palo proti tej gadjej zalegi, ki je ljudstvu v veliko nadlogo. Povem naj tudi, da to ni prvi slučaj, kajti tatovci-gani so po Besnici že mnogo učinili.

Iz Drage, 7. junija. (Ogenj.) Pretekli petek je začela vas Trava strahovita nesreča. Okrog 1. ure popoldne začelo je goreti. Ker so bili ljudje večinoma na polju, širil se je ogenj zelo hitro. Cela vas bila je v nevarnosti. Ko so prihiteli na pomoč Srednjevasčani in Dragarci, posrečilo se je ustaviti ogenj. Pogorelo je 26 poslopij; pogorela je šola, ki je bila odprta še le pred 14 dnevi, in podružnica sv. Lovrenca popolnoma z vso notranjo opravo, dva manjša zvana sta se raztopila, veliki se je razpočil. Škoda cení se na 30.000 gl.; večina pogorelcev bila je zavarovana, toda za male svote. Zažgali so, kakor se govori, otroci, ki so se igrali z užigalicami pod nekim kozolcem.

Iz Sodražice, 6. junija. (Požar.) Dne 5. t. m. popoldne ob 2. uri je v iz 32 hišnih številki obstoječi vasi Zapotoku valed otročje neprevidnosti jako hud požar nastal, koji se je tako širil, da je v četrt uri več hišnih in gospodarskih poslopij objel, ter gospodarjem 8 hišnih in 18 gospodarskih poslopij in več druge premoženja popolnoma uničil. Onemu posestniku, kjer je začelo goreti, se je tudi 6 glav goveje živine zadušilo. Ta požar je provzročil škodo, koja se je cenila na poslopju 9850 gld., na premoženju 2190 gld., na živini 500 gld. in sadnem drevju 700 gld., torej skupaj 13.240 gld. Vsi poškodovani bili so sicer zavarovani, toda v primeri velike škode pač premalo — za znesek 3700 gld. Da požar še večje žrtve ni tiral, pripisati je sosedom, ki so iz ljubezni do bližnjega tako hitro prihiteli na pomoč. Odlikovali sta se zlasti pri tem požaru požarni brambi iz Ribnice in Dolenjevsi, ki sta po svojih načelnikih s 4 brizgalnicami in drugim gasilnim orodjem vse delo jako previdno, trudapolno in z dobrim uspehom vodili. Tudi soobčani so na čelu svojih podžupanov iz Sodražice, Zamostca in Vinice, kakor tudi vrli junaki iz sosednjih občin Sušje in Jurjevice jako veliko pripomogli, da se je požar omejil. — Do milih

src dobrosrčnih dobrotnikov se pa zajedno z uljudno prošnjo obrnem, da z milimi darovi siromakom v takej veliki bedi kolikor mogoče pomagajo.

Drobnic,
župan.

Z Radovice, 9. junija. Zanimalo vas bo, če Vam par vrstic pišem o novih vinogradih. Zasadili smo že mnogo in zdaj pridno pozlahtnujemo. Tudi onih parcel, ki že lepo rode, je lepo stevilo. Trta je nastavila bogat zarod; grozdje cvete pri lepem gorkem vremenu. Upanje je, da kolikor bo vina, bo tudi dobro. Pa jedna stvar nam gre navskriž. Grozdna plesnoba se je letos prikazala v tolikem obilju, kakor doslej še nobenkrat. Napadla je zlasti kraljevino in modro portugalsko in kedor ni pravočasno zveplal, bo glede na ti dve vrsti malo natrgal, dasi sta ravno ti dve trti posebno bogato z grozdem obloženi. Koder gozdje še ne cvete, naj zveplajo, če zapazijo, da se po grozdu razširjajo tanke nitke in je grozd tak, kakor bi bil potresen s pepelom. Prvo zveplanje se mora vsiti pred cvetjem, drugo, kadar so jagode debele kakor konopljeno zrno. Zveplanje je pa sigurno sredstvo proti plesnobi.

Iz Celovca, 9. junija. (Kmetška zadruga.) C. kr. deželno kot trgovinsko sodišče v Celovcu je z odlokom od dne 25. maja 1807, št. 4211, potrdilo pravila »kmetške gospodarske zadruge za Celovec in okolico, registrovane zadruge z omejenim poročtvom.« Udje prvega odbora so gg.: Jan. Ure v Voglah, načelnik; Jan. Fritz v Strazišču, njegov namestnik; V. Podgorc, vikar v Celovcu, tajnik; J. Božič p. d. Teljan v Pokrčah; J. Sorgo v Šmartnu; A. Jäger v Voglah; Janez Singer v Strugi; M. Prosekar v Kotmarivasi; M. Rebernik v Zrelcu; M. Holiber v Hodišah; J. Kordeš v Medgorjah; L. Dresl v Vatrincu, odborniki. Zglasila in naznanila je pošiljati g. tajniku V. Podgorcu. Uradovalo se boe začasno v prostorih slovenske posojilnice, Pavličeve ulice št. 7, in sicer ob četrkih od 10. do 12. ure predpopoldne in od 1. do 3. ure popoldne ter ob sobotah od 10. do 12. ure predpopoldne.

Listek.

Dolg.

(Spisal Jakob Normand.)

»Zakaj vendar ne vstopite v kako društvo, v kak klub?« so nagovarjali grofa R., po vsem Parizu znanega ogerskega bogataša, njegovi prijatelji. »Povsod bi vas vsprejeli z odprtimi rokami, saj ste boljši Parižan kakor marsikdo, ki je že od nekdaj tu. Vsekako morate iti med nas.«

»Jaz Vas predstavim, Jokeju!«

»Jaz, Epatantu!«

»Ne, ne«, odvrne grof uljudno; »zagotavljam vas, bilo bi popolnoma brezvspešno.«

»Nikakor ne; tam bodele čitali časnike, našli bodele prijateljev, pogovorili se bode mo o dnevnih dogodkih —!«

»Shajali se bode mo k skupnim obedom —!«

»Urili v sabljanju —!«

»Igrali biljard —!«

»Prilično napravili tudi kak izlet —!«

Grofu se čelo zmrači; osorno zavpije: »Ne govorite več o tem! Nikdar, ne, nikdar!«

Prijatelji ostrme; še nikoli ni tako neuljudno govoril, nikoli ga še niso videli tako razburjenega.

Takoj opazi stari grof, kako neprijeten utis so napravile njegove besede, zato se jame hitro opravičevati: »Oprostite, prosim vas, oprostite! Po nepotrebnem sem

se razburil. Surovo sem odgovoril na prijazna vaša va-bila. Oh! Vzbudili ste mi neprijetne spomine. Ne, prijatelji, nikdar ne vstopim v kako društvo. Čemu? Povedal vam bom vzrok, ker tako prijateljski za me skrbite. Umeli bodete potem mojo razburjenost in gotovo tudi oprostili.

Grof vzdihne, nasloni si osivelo glavo na roko ter začne pripovedovati počasi, s tihim glasom.

Takrat sem bil star 25 let, — sedaj sem jih 58. Stvar je, kakor vidite, že nekoliko stara; vendar se mi je tako globoko utisnila v spomin, kakor bi se dogodila včeraj.

Kot dvajsetletni lahkoživec sem živel v Parizu grozno lahkomišelnino in brezskrbno. Zapravi sem vse svoje precejšnje premoženje. Da poravnam dolgove, pišem svojemu očetu. Pošlje mi zahtevano svoto, ne da bi črnil jedne besede; a ravno ta velikodušnost me je tako potrla, da sem prisegel, da ga nikoli več ne poprosim, naj pride karkoli.

Ko sem vse plačal, ostalo mi je še 80 000 frankov, — pač malenkost.

Sklenil sem za vso svoto igrati; če dobim, si opomore, če pa izgubim, — no, preostane mi le še jeden korak — ostaviti življenje. Sklep je bil res malo prebiter za petindvajsetletnika, toda bil je trden in ne omajala bi ga nobena sila.

Najprvo grem v gledališče, potem pa naravnost v klub, — tedaj sem bil član marsikaterega kluba. Noč je bila mrzla, žalostna, deževalo je neprenehoma.

Ko pridem na glavni trg, vidim visoka, razsvetljena okna; zdi se mi, kakor bi me opazovala z velikimi rumenkasto rdečimi očmi. Za okni prihajajo in izginjajo temne sence.

»Tu bomo torej nocoj poslednjič igrali!« si mislim ter pospešim korake. Ko hočem prestopiti prag, zadnem z nogo ob nekaj črnega, ki je ležalo na tleh. — Stopim bližje.

Bila je mala beračica, stara komaj deset let, blede in bolna, zavita v umazane cunje; spala je. Nekoliko iz sočutja, še bolj pa vsled meke slutnje — kajti tam gori se je šlo nocoj za moje življenje — vzamem zlat ter ga stisnem speči ubožici v roko.

Motne oči se nekoliko odpro; tiho zasepeče »hvala!«; prati se ji tesno oklenejo zlata, — potem pa sirota zopet zaspi.

Nekaj minut pozneje sem bil že v igralnici. Le kakih deset igralcev je bilo, vsi so bili razvneti. — Takoj pri prvi igri dobim tisoč frankov; zlat, ki sem ga podaril siroti, mi je prinesel srečo. A kmalu se list obrne. Saj poznate strastne igralce; nepotrebno bi mi bilo torej opisovati strast, ki me je preobvladala tedaj, ko sem omahoval med dobičkom in zgubo, med obupom in nado, med — življenjem in smrtjo. Časi in ljudje se spremenijo, igralci nikdar!

Ura je odbila dve čez polnoči, jaz sem imel le še tisoč frankov. Vse sem stavil naenkrat. Vzdignil sem osem... že sem upal, da sem rešen.

Nasprotnik je vzdignil devet.

Izgubljen!

Vstanem, na videz popolnoma miren, a v resnici razburjen, kakor še nikdar.

Na svidenje! so mi klicali od vseh strani.

Dà, dà, na svidenje!

Jutri, kje bom jutri?

Drugi sedejo na moje mesto.

Nadaljevali so igro.

Ko si oblečem suknjo, se nehoče ugledam v ogledalu. Bled sem bil kot vosek.

Počasi stopam po stopnjicah navzdoli. Spodaj so spali štirje strežniki. Ko grem mimo se jeden prav za spano vzdigne, vsi drugi spe dalje.

Vseh teh podrobnosti se še natanko spominjam. Prižgem si smodko: zadnjo — sem si mislil.

Stanoval sem le par korakov od igralnice. Vse moje stvari so bile urejene. Čez četrto ure bi imelo biti vse končano.

Težka vrata se zapro za menoj. Stal sem zunaj; zazebe me. Stopim nekaj korakov dalje ter zadnem ob nekaj trdega: — bila je moja beračica.

Med igro sem jo popolnoma pozabil. — Otrok se ne gane. Še vedno spi mirno, a v roki tišči podarjeni zlat.

Nekaj smešnega mi pride na misel. Kdo vé?... Sreča je čudna reč. Z zlatom lahko dalje igram in lahko zopet vse nazaj dobim... Ta zlat, ki je počival tako dolgo v tej nedolžni ročici mi lahko prinese srečo... Tako je!... Toda miloščina je, ki sem jo podelil otroku; da bi mu jo zopet vzela, bi bilo nesramno! Toda dobil bom... Morda vse jedno dobim... in potem ji dam podvojeno... stokrat toliko nazaj.

Kakor hudodelnik pogledam krog sebe. Nikogar ni! Sklonim se k otroku... stegnem varno roko... in potipljem bliščeči zlat... Ga imam že v roki... vrnem se v klub, v igralnico nazaj in vržem zlat na zeleno mizo...

Grof postajal je vedno bolj vznemirjen. Njegov obraz, doslej miren, je prihajal vedno bolešnejši... Nadaljeval je le težko...

»Dobil sem... jedenkrat... dvakrat... in mislil sem že mali sirotici vrniti... ji dati par zlatov... Takoj!... Toda sreča! Nestalna sreča! Morda bi bilo škoda jenjati... Ne! Nadaljevati hočem... Igram dalje... in dobivam... vselej... čas prehaja... odbila je že tri... in v žepu imam 200.000 frankov. Igralci prosijo milosti... Zagrabim dve polne pesti zlatov ter hitim doli po stopnjicah... Ubogi, dragi otrok! Kako bode srečna!... Kako lepo se bode vzbudila!... Skrbel bom za njeno bodočnost... za celo njeno življenje... srečna bode... srečna po menj... saj sem ji dolžan... kajti rešila me je... Naglo skočim skozi vrata... z razprostrtimi rokami hitim k nji... Nikogar tu!...

Ne! To je nemogoče... Saj je ležala vendar tukaj... pred nekaj hipi... oziram se... veliki prostor je bil prazen, hladan in otožen, skozi gosto meglo so prodirali prvi žarki jutranje zore... — Kje je ona, moja mala beračica... moja rešitev... »

Mimo pride neki mož... Vprašam ga... osupnjen me pogleda... videl ni ničesa, misli, da sem zblaznel, pospeši korake ter izgine v megli...

Kje je? ... Po kateri poti je šla? ... Na desno? ... Na levo? ... Preletim ceste... Nič, vedno nič! ... Ali bi bilo mogoče, da bi je več ne našel? Potem ostanem pa tat... Da! ... Cisto navadno sem okradel to revico... Saj je bila zlat njen... in jaz sem ji ga vzela... tat! — In ta zavest, da imam dovolj zlata, da jo osrečim... osrečim celo njeno življenje... če jo zopet najdem...

Grem k policiji; čakam ure in ure dolgo... — Naposled se odpre pisarna. Sprejmejo me... Povem ves dogodek ter opišem svojo sirotko... Popraševali bodo...

Tudi sam grem na lov... Preletim ves Pariz; pričujem vse revne, še, najbolj oddaljene okraje, upajoč, da se me bode usoda usmilila ter mi vrnila otroka... Prešlo je osem, štirinajst dnij... nobenega sledu pri policiji... in tudi jaz nisem opravil ničesa...

Morda bodete menili, da me je brezuspešno poizvedovanje kmalu utrudilo, da sem obupal? Nikakor ne. Le jedno misel sem imel: najti jo ter ji vrniti, kar sem ji vzel. Da, vzel! N hče mi ne more zmanjšati krivde. Kdo ve? Ali nisem bil še bolj kaznjiv, kakor sem mislil? Ta zlat, ki sem ji ga dal, pa zopet vzel, bi morebiti tudi njo osrečil, jo iz ubožstva izkopal... obvaroval sramote... sedaj pa strada!...

Iskal sem, neprestano iskal... že nad 30 let... in našel ničesa... Najbrže je umrla uboga sirotka... ali še slabše... In če pomislim, da sem jo morebiti kedaj srečal, z njo govoril, ne da bi vedel, da je ona!... Ona je!... Daj ji nazaj, kar si ji ukradel!

Ako se kaj posebnega ne pripeti, je ne bodem našel nikoli več. Tuda svoje krivde se hočem vendar oprati. Ker nisem mogel tega naravnost, hočem to storiti na drug način. Neoženjen sem in jedini gospodar svojemu premoženju in ob enem tudi obojemu... Če ne najdem pred smrtjo svoje sirotke, hočem osrečiti več družih!

Grof molči nekaj časa. Potem se vzdigne in otrese z glavo, kakor bi se hotel znebiti žalostnih spominov. Nato reče z žalostnim nasmehom:

„Sedaj, prijatelji dragi, veste, zakaj ne vstopim več v noben klub; radi hude, morda celo pretirane vesti sem to prisegel; gotovo me bodete umeli, kakor tudi prejšnjo mojo razburjenost.“

Tri leta so pretekla. Graf je hodil vedno po potovanjih.

Pred nekaj dnevi so pa brali v časopisih te le preproste vrstice:

„Iz Budimpešte nam naznaujajo smrt grafa R... V oporoči je ostavil vse svoje ogromno premoženje pariškemu ubožcem.“

Svoje male beračice ni našel.

Razgled po Slovenskem.

Birmovanje v ljubljanski škofiji preloženo. Ker so prevzvišeni gospod knezoškof zadnje dni toliko oboleli, da morajo po zdravnikovem ukazu nekaj tednov popolnoma počivati, so bili primorani za sedaj napovedano kanoonično obiskovanje in birmovanje za nedolžen čas preložiti. Opravili so te dni le birmovanje na Lgu in na Golem. Glede drugih krajev pa, ki so bili doslej za leto določeni, odločili bodo še le pozneje, kedaj in kje, da bodo birmovali, ker bodo morali vsled prekratkega časa nekatere za sedaj določene postaje tudi popolnoma izpustiti.

† **Francišek Wohinc**, blagi župnik v Križah pri Trziču je dne 7. junija po dolgi bolezni umrl v 77. letu. — Porodil se je dne 2. decembra 1820 na Breznici, dne 30. julija 1844 je bil posvečen za mašnika. Kot duhovni pomočnik je služboval v St. Vidu pri Cerknici, v Trziču, 26. septembra 1861 je bil imenovan župnikom v Kovorju. Leta 1870 je dobil župnijo Križe, katero je vneto oskrboval do svoje smrti. — »Jedna blaga duša je na svetu manj, jedna sveta, upajmo, v nebesih več«, tako piše o pokojniku njegov kaplan gospod J. Vole na listu, s katerim naznanja njegovo smrt. S tem je popolno označen blagi pokojnik, kateremu dodeli Bog večni mir in pokoj!

Birmovanih je bilo binkošne praznike v stolnici ljubljani 1745 birmancev, in sicer v nedeljo 1455, v ponedeljek pa 290.

Umrli je v nedeljo dne 13. junija po kratki bolezni in previden g. Matija Muhar, cerkvenik v stolnici. — Pokojnik je svojo službo vestno in natančno opravljaj skozi 26 let. — Prijateljem in znancem bodi priporočen v molitev. N. v m. p.!

Ljudska posojilnica, registrirana zadruga z neomejeno zavezo v Ljubljani, Gradišče, št. 1. Prometa (v 5 mesecih, od 1. januarja do 31. maja 1897. leta) 1,062,658 gl. 38 kr. Hranilne vloge se obrestujejo po 4½, odstot. obresti in sme vsakdo vložiti. Posoja se le članom. Tudi se vsprejemajo vloge na tekoči račun in se od dneva vložitve obrestujejo. — Opozorjamo na bilanco, katera se nahaja v inšratnem delu na zadnji strani.

Občini Rakek in Šilce ste se vsled odredbe c. kr. finančnega ministerstva za čas od 1. novembra t. l. dalje priklopili c. kr. davčnemu uradu cerkniškemu.

V Radečah ustanovilo se je konsumno društvo, registrirana zadruga z neomejeno zavezo. Odbor je sestavljen iz načelnika in njegovega namestnika in pa iz 13 odbornikov, ki se razdeli po sosednjih vaseh.

Udanostna izjava. Občina Trnovo na Notranjskem izvolila je v obč. seji z dne 4. marca t. l. Prezvišenega kneza in škofa Ljubljanskega v znak popolne udanosti, spoštovanja in ljubezni svojim častnim občanom. — Modrega vladiko ohrani Bog še mnoga leta!

Posojilnica in hranilnica v Poljanah nad Škofjo Loko. Meseca marca, aprila in maja se je vložilo 20.734 gld. 79 kr., vzdignilo 1455 gld. Posodilo se je 14.590 gld., posojil vrnilo 855 gl. Stanje hranilnih vlog: 77.878 gl. 23 1/2 kr.; stanje posojil: 29.940 gl. Promet zadnjih treh mesecev: 45.916 gld. 84 kr. Udov 124.

Misijon. — Spomenik Baragov. Z Dobrnič se poroča: Trije veleč. gg. oo. Lazaristi vodili bodo od 28. junija do 6. julija sv. misijon v Dobrničah; ob tej priliki odkril se bo 29. junija tudi spomenik, ob stoletnici postavljen v farni cerkvi slavnemu misijonarju in škofu Baragu.

Parobrod na Ljubljani. Gosp. Karol Kotnik na Vrhniki je prosil dovoljenja, voziti po Ljubljani s parobrodom, in sicer od Vrhnike do Ljubljane. Parobrod bo urejen za promet z ljudmi in s blagom.

Pošta v Udmatu. Dne 16. rožnika t. l. odpre se v Udmatu, pol. okraju ljubljanskem nova poštna ekspedicija z imenom »Ljubljana 5«, koji urad se bo pečal s prodajo poštne vrednosti, sprejemanjem navadnih in priporočenih pisemskih pošiljatev, poštne nakaznice do 500 gld., ter ob enem služboval kot nabiralnica poštne-hranilnišnega urada.

Tombola. C. kr. ministerstvo je gasilni družbi v Gorjah pri Bledu dovolilo efektivno tombolo v korist društvene plačaje.

Povožen je bil dne 5. junija v Streliških ulicah v Ljubljani Janez Čeber iz Matinje vasi. Vozil je hoje, a je na klanecu za gradom premalo zavil, hotel je konje obdržati za vajeti, kar se mu spodtakne, on omahne in po nesreči pade pod zadnje kolo, ki mu je slo čez prsi. Bil je takoj mrtev.

Mh. knezoškof lavantinski so se v petek, dne 4. junija popoldne ob 6 uri vrnili iz Rima, in sicer, hvala

Bogu, prav zdravi in čvrsti. Na binkoštno nedeljo pa so peli ob 10. uri v stolni cerkvi slovesno sv. mašo, nato pa birmovali 505 otrok.

V rogaškem okraju se je vsled ministerskega odloka ustavilo iztirjevanje zaostalih davkov do meseca septembra. Ker je vsled lanske toče in prepovedanih svinjskih sejmov rogaški okraj silno obozal, je ta odlok za našega kmeta velike važnosti, za kar se imamo zahvaliti veleč. g. dekanu J. Tombahu, ki je po drž. poslancu g. dr. L. Gregorecu izposloval davkoplačevalcem to olajšavo.

Silni nalivi dne 4., 5. in 7. junija, so napravili na južnem delu Pohorja veliko škode; potegnili je deževje mnogo plazov, rodovitna zemlja se je na debelo zasula s peskom; pretrgali se kolovozi, voda je odnesla mnogo lesa in raztrgala jez pri Štingčevem mlinu v vitanjskem trgu. Ubogo ljudstvo!

Nemško-slovenske poštne pečate je zaukazalo trgovinsko ministerstvo pri vseh novoustanovljenih poštah na Stafrskem in Koroškem, kjer stanujejo Slovenci. Pri sedanjih poštah ostanejo pa še stari nemški pečati, dokler se ne obrabijo (!)

Župnik Jožef Škerbinc † Dne 4. t. m. je umrl v Slatini, kamor je bil šel iskat v hudi bolezni pomoči, jeden najzaslužnejših duhovnikov - rodoljubov koroških, preč. gosp. Jožef Škerbinc, župnik, kn.-šk. duhovni in dekanijaki svetovalec v Vogrčah ob Pliberku. Pokojni je bil vseskozi vzoren duhovnik, nad vse vnet in delaven domoljub in zagovornik teptanih pravic koroških Slovencev. Dosegel je starost 66 let. — Naj v miru počiva!

Iz Rajhenburga se nam poroča! 9 letaj pastir pri Fr. Hartanu je šel dne 9. t. m. s dvema domačima otrokoma v strauško izbo, vzel je puško v roke in vstrelil takoj do smrti 4 letnega otroka, starejšega 6 letnega pa nevarno ranil. Drugi dan mu je zdravnik izrezal 5 svinčenih zrn, drugih ni mogel, tako da je le malo upanja, da bi tudi ta otrok ostal pri življenju. — Torej zopet: Očetje, ne hranite nabitih pušk v sobi!

Raznoterosti.

(Izpred ljubljanskega porotnega sodišča.) Dne 3. junija je bil obsojen na tri leta teske ječe 21 letni posestnikov sin Ignacij Hribar iz Krasnje. Dne 26. dec. 1896 je pred Koželjevo gostilno v Krasnji brez povoda napal dva gosta, ki sta prišla iz gostilne. Potem je grozovilez razbijal po oknih in vratih ter konečno vtrnil v hišo ter s kolom udaril po glavi tako gostilničarja Koželja, da je ta izgubil levo oko. — Zaradi hudodelstva goljufige je bil obsojen bivši kramar Ivan Krizman v Kamniku na šest tednov ječe. Bratranec njegov Ivan Krizman, posestnik v Mlaci je bil obtožbe oproščen. Kramar Krizman je na razne načine skušal dobiti kredit pri trgovcih, dasi istega ni mogel poravnati. Bratranec njegov ga je baje pri tem početju podpiral. — Na pet let teske

ječe je bila obsojena 21 letna Ana Velkavrh iz Vzdenca pri Vrhniki, ker je zadušila svoje novorojeno dete in je skrila pod čeber. — Na 3 in pol leta je bil obsojen posestnik Jakob Jerman iz Domtal, ker je po krivem prisegel, da ne dolajne posestniku in trgovcu L. Jermanu v Ljubljani 6900 gld. katenih povrnitev je t. sodnijsko zahteval. — Marija Bezek iz Borovnice je bila radi detomora obsojena na 5 let teske ječe. — Frančiška Zaidaršič iz Vel. Lašče je radi tatvine dobila 3 leta teske ječe. — Stari tat Andrej Anderberg, ki je kradel živino, vozove itd. je bil obsojen na 8 let teske ječe. (Romanje v Loreti v preslavo sv. Cirila in Metoda.) Na praznik sv. Cirila in Metoda dne 5. julija t. l. bodo posvetili v cerkvi Matere Božje v Loreti kapelo, sesidano

ondi na čast sv. Cirila in Metoda. Največ zaslug za to ima biskup Strossmayer, ki je nabral in dal v ta namen do 26 000 frankov. Bil je zato tudi naprošen, da bi on kapelo blagoslovil, pa si vsled visoke starosti ne upa na tako pot. Zato pa pozivlje vernike svoje škofije, kakor posnamemo iz »Glasnika biskupije bosanske in sriemske«, naj se za isti dan v obilnem številu udeležijo romanja v Loreto. Ako bi se morda kdo izmed Slovencev hotel pridružiti temu romanju, kar bi bilo gotovo želeli, poizve o tem bolj natančno pri biskupovem tajniku v Djakovu, gospodu dr. Mato Novosel-u.

(Svoji k svojim) Pod tem naslovom se nam piše z dežele: Nalagajmo svoj denar pri domačih denarnih zavodih in to le v svojo lastno korist na eni strani, na drugi strani pa pospešujemo s tem naš gospodarski napredek, ter dobiček pri tem zopet sami imamo, da konečno ne gospodarijo tuji z našimi novci in dobiček porabljaajo za nam celó tuje in nasprotné namene. — Star sem že 72 let, nosil sem 27 let prihranjene novce v kranjsko hranilnico, ta je denar posojevala večinoma izven dežele, napravila dobiček in ga porabila za namene kakor »šulverein« itd. in to vse z mojim denarjem, vrh tega so se gg. pri kranjski hranilnici ponašali kot gospodarji in to vse z mojim denarjem — vsaj deloma — kar po glavi mi stari bi se trešil, tako obžalujem vse to, da mi se oči niso odprle preje. Naj pa bode to izgled mlajšim. Kranjska hranilnica vzela nam bode posojmal od 4 % obrestij 10 kr., to me je zdramilo, premisljeval sem sem-tertje, naposled šel k »Ljudski posojilnici« v Ljubljani — Gradišče št. 1, se o vsem poučil in prišel do prepričanja, da je pri tej posojilnici denar ravno tako varno naložen, kakor pri kranjski hranilnici, vrh tega mi da 4 1/2 % obresti popolnoma, ne da bi odtegnila onih 10 kr. — posledica vsega tega je bilo, da sem svoje hranilne knjižice kranjske hranilnice izročil vse »Ljudski posojilnici« katera mi je izdala novo knjižico čez kapital in obresti in skupno mi ga nepretrgano obrestuje za več kakor pol procenta više. — Dobil sem še drugih pojasnil, kako si s tem činom koristimo sami sebi po celi črti, osebno in splošno in sprevidel sem, da storim tako-le razven sebi, splošno »Domoljubno« dolžnost. Zdaj mi je srce se potolazilo, prav veselim se sam nad seboj. Storit tako tudi Vi mi rojaki kranjski, sebi v prid in ne bo dolgo, da postanemo neodvisni, gospodarji svojega sami, v korist našemu gospodarstvu. Morda vam še kaj več pišem. Pozdravljam Vas s prošnjo, da to moje pismo objavite tako kakor se Vam zdi primerno, udani J. Pr.

(Nesreča pri zvenenju.) Grezna nesreča se je pripetila o velikonočnih praznikih v vasi Ponteviko na Laskem. Služba božja se je ravno končala. Ljudje so v gostih trumah odhajali iz cerkve. Fantje so pa v zvoniku pritkavali, kar so jim moči dale. Naenkrat se razbije kembelj pri velikem zvonu in posamezni kosovi so frčali iz zvonika med množico. Najtežji je padel na tri dekleta, ki so šle skupaj iz cerkve. Jedni je glavo popolnoma razbil, drugi je razbil rame in hrbtišče, tretja sicer ni bila ranjena a vsled groznega strahu je nevarno obolela.

(Pes ga je raztrgal.) Neki laški delavec hotel je na Dunaju prenočiti pod milim nebom. Napal ga je pa veliki pes in ga grozno raztrgal. Našli so nesrečnega delavca vsega razmesarjenega. Razvidelo se je iz vsega, da se je delavec boril za žive in mrtve s psom, ki ga je pa premagal. Tekel je nesrečnež tudi kakih 300 korakov, a pes mu je sledil in ga zgrabil ter do smrti obklal. Pes je na to šel k svojemu gospodarju. Sled za njim se pozna prav do doma.

(Kupčija s sužnji v Afriki) Ta rana človeštva se se vedno nagnusno gnoji. Med 200 milijoni Afrikancev je 50 milijonov sužnjev. Na otokih Zanzibar in Gamba ki sta pod velikobritansko vlado, je 200 tisoč sužnjev. Vsako leto uhtotapijo na otok Zanzibar 7000 sužnjev, in 11 000 v Arabijo. A čeprav podjarmijo Mohamedance, ki so glavni kupčevalci s sužnji ta grda kupčija ne bo prenehala. Preveč je ukoreninjena. Stariši prodajajo otroke. Dolžnike in hudočelnike prodajo za sužnje. Sužnje rabijo za vse. Suženj je tovarna žival, ki nosi slonovo kost, gumi in vosek na obrezje in prinaša evropske pridelke nazaj v deželo. Suženj je to, kar je bila komela za evropske karavane, ki se podajajo v še neznane kraje. Ta grda trgovina se bo odpravila kadar se bodo vse razmere popolnoma spremenile.

(Najmanjša slika na svetu) Nek slikar je pred kratkim izpostavil sliko, ki je komaj pol palca velika. Predstavlja pa mlin na veter. Med vratmi dobro razločis mlinarja z vrečo na rami. Manj stoji na nekem zelenem gričku. Prav blizu mlina je voz, in nekaj korakov v stran je tropa možakarjev. Vse je pa čudovito natanko naslikano, tako da moraš tudi s prostim očesom vse razločiti.

(Bogata beračica) V Pragi je te dni znorela 79 letna beračica Marija Křatochvil. Policija jo je morala prijeti. Ko so preiskavali njeno obleko, so našli na hrbtu dvoje hranilničnih knjižic, katere so bile zašite med obleko. Knjižici sta bili vredni nič manj kakor 6914 gld. 96 kr. Beračica je stanovala na dvorišču nekega samostana in je drugim beračem, ki so dobivali v kuhinji juho, posojala skledice po krajcerji.

(Bicikelj za pestunje) je najnovejši izum. Kolo je tako napravljeno, da je pred sedežem pričvrščena nekaka zibelj iz katere pa otrok ne more pasti, tudi če se bicikelj zlomi ali prevrne. Pa naj kdo reče, da svet ne napreduje.

(Odkritosrčen zdravnik.) O veleučnem zdravniku in tajnem svetniku prof. Nusbaumu v Mnihovem pripovedujejo marsikako veselo dogodenco. Neki bavarski pivovar, imel je krč v nogah. Pelje se v Mnihovo k Nusbaumu, s katerim sta se poznala še iz vojaških let. »No«, pravi profesor, »kje čutite težave?« »Gospod tajni svetnik v nogah.« — »Tako, v nogah. No, čujte, če so težave v kolenih, imate krč, če pa spodaj na prstih, je protin.« — »Gospod svetnik, v kolenih bo.« — »Tako, torej pokazite!« — »Prav imate, krč je.« — »Ja kaj pomaga zoper to bolezen?« — »Da, predragi Fips, to tuhtajte, in če uganete pravo sredstvo, mi povejte; in — oba sva v enem letu milijonarja.« — Ja

kaj drugače? — »Tedad kolikor mogoče malo pijte, noge imejte pa stegnene in gorke.« — »Lepa hvala, gospod svetnik, koliko sem dolžan?« — »Velja moj recept nič, ljubi Fips, pomaga pa tudi nič.«

(Ajde pesnemaje.) V Vinsanu (Vincennes) na Francoskem umrl je nedavno neki Frer, kojega poslednja volja, je bila, da ga veselo pokopljejo. To se zgodi. »Zalujoci« plešejo in prepevajo vesele pesmi zadej za rakvijo, ki je odičena s pisanimi trakovi in cvetkami. Za njimi koraka godba igraje najzivejše poskočnice. Po pogrebu je v gostilni velika pojedina, kjer nazdravljajo umrlemu Freru. Nazadnje je ples do ranega jutra. In tak pogreb na Francoskem ni bil prvi, marveč v enem letu že četrty.

(Obisk v vojašnici.) General: »Ste zadovoljni s hrano?« — Novinec: »Da, gospod general.« — General: »Je dosti hrane? In potem, ali ne dobi na vse zadnje jeden velik kos, drugi pa majhen?« — Novinec: »Velikega ne dobi nobeden, gospod general.«

(Zvite.) A: »Ti praviš, da kadilci malo časa žive. Moj oče je strasten kadilec, pa je vendar sedaj že okroglih sedemdeset let star.« B: »Da, koliko bi bil pa še le star, če ne bi kadil!«

(Smešnica.) A.: »Kaj pa svinja na sosedovem dvorišču tako neznansko cvili?« — B.: »Ker jo koljejo; mar si naj zdaj vriska!«

 Prihodnja številka „DOMOLJUBA“ izide dne 1. julija 1897 zvečer.

Loterijske srečke.

Dunaj, 13. junija:	52	86,	10,	85,	83.
Gradec, 12. junija:	46,	3	22	39	23
Linc, 5. junija:	40	4	75,	7	31.
Trst, 5. junija:	16,	9,	77,	57	82.

Tržne cene v Ljubljani.

9. junija

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica m. st.	8	30	Špeh, povojen, kgr.	—	88
Reč,	6	20	Surovo maslo,	—	80
Jedmen,	5	—	Jajce, jedno	—	2
Oves,	6	20	Mleko, liter	—	10
Ajda,	7	20	Goveje meso kgr.	—	64
Proso,	7	—	Telečje	—	70
Koruz,	5	—	Svinjako	—	66
Krompir,	2	50	Koštrunovo	—	40
Leča hkl.	12	—	Pišanec	—	50
Grah,	11	—	Golob	—	18
Fižol,	9	—	Seno, 100 kgr.	2	40
Maslo kgr.	—	94	Slama,	—	1 78
Mast,	—	76	Drva trda, 4 kub.mtr.	6	30
Špeh, svež	—	74	» mehka	4	—

Voznje karte in tovorni listi

Ameriko

Kralj. belgijski poštni parnik

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v
Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijonovano od visoke c. kr. avstrijske vlade.

Pojasnila daje radovoljno

koncesijonovana potovalna pisarna

194 12—1 **E. Schmarda**
v Ljubljani, Streliške ulice št. 4.

Ljudska posojilnica,

registr. zadruga z neomejeno zavezo,
v Ljubljani, Gradišče št. 1.

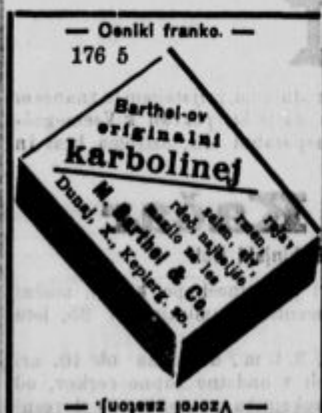
194 1—1

Bilanca dne 31. maja 1897.

(12mesečni obstanek.)

Posojila	gld. 346.924.92	Udov 299 z vplačanimi de-	
Naloženo pri hranilnicah,		leži	gld. 2.498.—
bankah, poštni hranilnici		Hranilnih vlog	402.816.67
in gotovine	gld. 92.147.89	Reeskompt pri banki	28.500.—
Posojilnicam posojila	gld. 136.270.23.		

Prometa v 5 mesecih, od 1. januarja do 31. maja 1897, je gld. 1.062.658.38.

Oelz^{ova} kava

je najboljši in najčistejši primesek
h kavi.

149 25—9

Cestite gospodinje!
Zahtevajte in kupujte to kavo!

Prodaja se v rdečih zavitkih z belim trakom ali pa v škatljah.

Zahvala in priporočilo.

Uljudno naznanjam slavnemu občinstvu v mestu in po deželi, da sem s **1. junijem** l. 1897. svojo že **trideset let** po vsem Slovenskem dobro znano gostilno

„Pri Štefanu“

v Ljubljani, za frančiškansko cerkvijo

preselil v svojo novo na istem prostoru **stoječo hišo** z jako prostornimi sobami.

Postregel bodem vse svoje cenjene obiskovalce vestno z domačo in ceno hrano in točil razna zdrava le naturalna vina ter zmiraj sveže Auer-jevo pivo.

Tujci dobé s 1. avgustom t. l. pri meni tudi prenočišče.

Zahvaljujé se za dosedanji mnogobrojni obisk, se tem potom ob jednom najtopleje priporočam tudi za nadalje

Z velespoštovanjem

Alojzij Pogačnik

(po domače „Štefanov“.)

190 2—2

Samo v naši zalogi

pri gospodu

Frideriku Homanu

v Radovljici

oddajejo se na drobno razni ostanki, in sicer:

okolo 200 ostankov	1/4 široke plave kotonine,	4 m za 80 kr.
" 300 "	" " " " " "	4 " " 90 "
" 400 "	podloge (kanofas),	4 " " 50 "
" 500 "	rjave kotonine,	4 " " 60 "
" 600 "	vsakovrstnih oajgov in satina	4 " " 80 "
" 700 "	pisanega in belega platna za srajce	3 " " 60 "
" 800 "	obelenega platna	4 " " 60 "
" 900 komadov	rjuh, 200 metrov dolžine, ena	" 75 "
" 1000 "	rjuh, obelenih, 200 metrov dolžine	ena " 1 gld.
" 1500 "	vsakovrstnih predpasnikov (birtahov) za žene in deklice	od 20 do 60 kr.

Za popolno nepokvarjeno, dobro blago se jamči.

Velespoštovanjem

Brata Reichart

195 1—1

tovarna bombažnega blaga
v Dornbirnu.

Deloljubne

osebe — povsod — katere iščejo trajni denarni zaslužek, naj pismeno povprašajo pod „Zukunftsvorsorge“ **Gräde, poste restante.**
153 8—8

Kmetovalcem kateri se hočejo poučiti o maršičem, kar koristi njihovemu uspešnemu gospodarstvu, priporočamo knjižico

Kmetom v pomoč.

Narodno-gospodarska rasprava

Spisal Iv. Belec, župnik.

Cena 20 kr., po pošti 23 kr. Dobiva se v „Katoliški Tiskarni“

Hotel Fischer, Kamnik, Kranjsko.

Ponižno podpisani slavnemu občinstvu uljudno naznanja, da je s 1. majem letos občeznani

hotel Fischer

v mestu Kamnik, najprijetnejšem zavetišču in kopališču, prevzel zopet v lastno rezižo.

Priporočujoč se slavnemu občinstvu za obilni obisk naznanja, da bode skrbel prav posebno zadovoljiti cenjene goste z izborno vinsko kapljico, vselej svežim pivom, z dobro, ukusno gorko in mrzlo kuhinjo.

V hotelu se nahaja mnogo sob za prenočišče, kakor tudi letna stanovanja.

S spoštovanjem

189 10—1

Fran Fischer.

193 1—1

Velečastiti duhovščini, sorodnikom, prijateljem in znancem javljamo neotlažljivim srcem, da je bil pozvan k Vsemogočnemu naš iskreno ljubljni, nepozabni sin, oziroma brat in strije, preč. gospod

Janez Kačar

župnik na Bohinjski Beli

danes, dne 1. junija, ob 1 uri po polnoči po kratki, mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče v 35. letu starosti.

Pogreb pojde v četrtek, 3. t. m., dopoldne ob 10. uri iz župnišča na Bohinjski Beli v ondoto župno cerkev, od koder bo truplo predragega pokojnika prenešeno po slovesni službi božji na župnijsko pokopališče in ondi pokopano.

Svete maše zadušnice darovale se bodo v Ljubljani, na Bohinjski Beli in v raznih krajih po deželi.

Blagega rajnika priporočamo vsem, zlasti še častitim gospodom duhovnim sobratom, v pobožno molitev.

V Ljubljani, dne 1. junija 1897.

Janez Kačar, oče. — Dragotin Kačar, brat. — Frančiška omoč. Bahovec, Josipina, sestra. — Josip Bahovec, svak. — Pepček, Ivan, Frano, Ciril, nečaki. Ajozija, Paula, nečakinji

Otvoritev pisarne.

Visoko c. kr. ministerstvo in veleislavna c. kr. deželna vlada za Kranjsko v Ljubljani sta in sicer prvo z odlokom z dne 24. aprila 1897, št. 12.504, slednja pa z naredbo z dne 2. maja 1897, št. 6598, podelila podpisane mu koncesijo za otvoritev

privatne agencije v Ljubljani

s pravico za izdelovanje nastopne naštetih stvari, in sicer:

prošenj na Nj. veličanstvo, računov, vlog na razne osrednje urade in druga oblastva, zadevajočih pomiloženje in razne milostne čine, obrtne, ženitvene in pristojnostne, državljanske, iz- in priseljevanistvene, vojaške, naborne in one stvari, ki so v področju političnih oblastij, pa tudi zastopstvo v naštetih opravilih.

Uljudno dajoč to na splošno vrednost, se priporočam najtopleje v naročila na izdelovanje vseh v pisarniško stroko vadevajočih se stvari ter zagotavljam točno, najvestnejšo izvršitev po nizki ceni.

Velepospotovanjem

Josip Perhanc v Ljubljani,

188 3-8

Streliške ulice šte. 4.

Prilporočen od zdravnikov:

Marijaceljski grenčec

(v trgovini popolnoma prost, sme ga torej prodajati vsak trgovec. Najboljše nadomestilo za prepovedane takozvane Marijaceljske želodčne kapljice. Razprodajalci dobé najvišji popust. Plakati v vseh jez.kih za reklamo se dobé zastoj.)

Okrepčujoč, okusen, poživljuječ, osvežujoč, zdravje pospešuječ, v dijetetičnem oziru blagodejen je

Želodčni grenčec najfinejšega

vonja (aroma) in najboljega ukusa, ne zoperno grenek, marveč prijetno pogreni — Srečno izbrana sestava izredno dobrih, čistih zelišč, najvestnejša priprava z najboljšo podstavo alkohola omogoči prirejanje najizvrstnejšega želodčnega grenčeca, kateri krepi želodec in izvrstno učinkuje proti oslabiljenju želodca in njega prebavnih organov. Priporočen od zdravnikov, potrjen po neštivilnih zahvalah. — Steklenica 20 kr., 6 stekl. 1 gld., 12 stekl. samo 2 gld. — Dobiva se v vseh prodajalnicah, toda pri nakupovanju: **Pozor!** Pristen in pravi ima varstveno znamko **Marijino Celje**, katere je oblastveno vknjižena. Da pa se pri kupovanju obvaruje ponarejenega ali pokvarjenega blaga, je najpriporočljivejše obrniti se pisмено naravnost do glavne za'oge

Varstvena znamka.

Lekarna Trnkóczy. Ljubljana, Kranjsko,

katera razpošilja — da se občinstvo seznaní s pravim, pristnim blagom — najmanj 6 steklenic z obratno pošto po vseh delih sveta 191 24-2

Herbanny-jev podfosfornasto-kisli

apneno-železni sirup

Ta 26 let z največjim uspehom rabljeni, prani sirup rastaplja sluz, upokojuje kašelj, pomanjšuje pēt, daje slast do jedi, pospešuje prebavljanje in redilnost, telo jači in krepi. Železo, ki je v sirupu v lahko si prisvajajoči obliki, je jako koristno za narejanje krvi, raztopljive fosforno-apnene soli, ki so v njem, pa posebno pri slabotnih otrocih pospešujejo narejanje kostij.

Cena steklenice je 1 gld. 25 kr., po pešti 20 kr. več 113 14 za zaviljanje. 668 20-20

Svarilo! Svarimo pred ponaredbami, ki se pojavljajo pod enakimi ali podobnimi imi in, a so vendar posvoji sestavi in svojem učinku popolnoma različne od našega originalnega 26 let obstoječega podfosfornasto kislega apneno-železnega sirupa. Zahteva naj

te torej vselej izrečno Herbanny-jev apneno-železni sirup. Paži naj se tudi na to, da je kraven stoječa oblastveno protokolirana varstvena znamka na vsaki steklenici in prosimo, ne dajte se zapeljati niti z nižjo ceno, niti z drugimi pretvezami, da bi kupili kake ponaredbe!

Dunaj, lekarna „zur Barmherzigkeit“

VII/1, Kaiserstrasse 73 in 75.

Zaloga tudi skoro v vseh lekarnah.

Sidro

Liniment. Capsici compos.

144 10 iz lekarn Richter-jeve v Pragi

priznane izvrstno bolečine olajšujoče mazilo je dobiti posodica po 40 kr., 70 kr. in 1 gld. v vseh lekarnah. Zahteva naj se to sploh priljubljeno domače zdravilo kar kratko kot 48 25-24

Richter-jev liniment s „sidrom“

ter sprejme iz previdnosti le v steklenicah z znano varstveno marko „sidro“ kot pristno.

Richter-jeva lekarna
pri sitem levu v Pragi.

IVAN SCHINDLER

Industrieller in Ingenieur in Prag

Industrie- und Maschinenbau, sowie alle Arten von Maschinen und Apparaten.

Industrie- und Maschinenbau, sowie alle Arten von Maschinen und Apparaten.

Industrie- und Maschinenbau, sowie alle Arten von Maschinen und Apparaten.

Industrie- und Maschinenbau, sowie alle Arten von Maschinen und Apparaten.

Industrie- und Maschinenbau, sowie alle Arten von Maschinen und Apparaten.

Industrie- und Maschinenbau, sowie alle Arten von Maschinen und Apparaten.

Industrie- und Maschinenbau, sowie alle Arten von Maschinen und Apparaten.

Industrie- und Maschinenbau, sowie alle Arten von Maschinen und Apparaten.

Industrie- und Maschinenbau, sowie alle Arten von Maschinen und Apparaten.

Industrie- und Maschinenbau, sowie alle Arten von Maschinen und Apparaten.

Industrie- und Maschinenbau, sowie alle Arten von Maschinen und Apparaten.

Vse stroje za poljedelstvo!

Vnoviž znižane cene!

Triljari (čistilni stroji za žito) v natančni izvršitvi. Sušilnice za sadje in zelenjavo. — Škropilnice proti peronosperji, sbojani sestav Vermolov. — Mlatilnice, mlini za žito, stiskalnice (preše) za vino in sadje različnih sestav (te stiskalnice imajo skoro ono tlačilno moč, kakor hidravlične [vodovodne] preše). — Slamoreklnice, katere se jako lahko gonijo, po zelo zmernih cenah. — Stiskalnice za seno in slamo, ter vse potrebne, vsakovrstne poljedelske stroje prodaja v najboljši izvršitvi

IG. HELLER na Dunaju,
II/2, Praterstrasse 49.

Pred ponarejanjem se je posebno treba varovati!

182 4 Zastopniki se iščejo. 265 20-5

Koverta s firmo

priporoča

Katoliška Tiskarna

po nizke ceni.

Pege

164 10-8 odpravi v 7 dneh popolnoma

dr. Christoff-a izborni, neškodljivi

Ambra-crème

edino gotovo učinkujoče sredstvo proti pegam in za olepšanje polti. Pristno v zeleno zapečatenih izvornih steklenicah po 80 novč. ima na prodaj

Jos. Mayr-ja lekarna v Ljubljani.

170 18-6

4 zlate, 18 srebrnih kolaja, 30 častnih in priznanih diplom.

Kwizda korneuburški redilni prašek.

Živinozdr. diet. sredstvo za konje, govede in ovce.

Rabi se že tokom 43 let, po največ blevih, ako živali ne jesti, slabe prebavi, vzboljšanje mleka in da daje živina več mleka.

Cena: škatlj. 70 kr., pol škatlj. 35 kr.

Pristen je le, ako ima poleg natiskanjen varstveno znamko. Dobiva se v vseh lekarnah in drogerijah.

Glavna zaloga:

Franc Iv. Kwizda

e. in k. avstr.-ogerski in rumunski
117 dvorni zalagatelj 8-6

okrožni lekarnar v Korneuburgu pri Dunaju.

V svrhu varnosti občinstva pred ničvrednimi ponarejanji ne smem od sedaj nadalje to le občinstvo registrirane varstvene znamke.

Edino pravi
Balsam
(Tinctura balsamica)
iz lekarn pri „angelju varhu“ in tovarne farmaceutičnih preparatov
A. Thierry-ja v Progradi pri Rogatec-Slatini.
Prekušen in potrjen od zdravstvenih oblastev.
Najstareje, najpristnejše, najreelnejše in najlepše ljudsko domače zdravilo. ki uteši prave in pljučne bolečosti krč v žolcu itd. ter je vsesplošno notranje in zunanje. V znak pristnosti je zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja tvrdka **Adolf Thierry**, lekarna pri „angelju varhu“. Vsak balzam, ki ne nosi zgoraj stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se odkloni kot čim ceneje tem nič vredneje ponaredbo. Pazi naj se tera vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalci in psevnomevalci svojega jedine pravega balzama, kakor tudi prekupci nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balzamev, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znamkah. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: Na angelja varha lekarno **A. Thierryja v Progradi pri Rogatec-Slatini**. 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko vsake avstro-ogerske poštne postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštenu povzetju. Pazi naj se vedno natančno na zgorajšnjo zeleno varstveno znamko, katero mora nositi v znak pristnosti vsaka steklenica.

Adolf Thierry, lekarnar

189 20+11 v Progradi pri Rogatec-Slatini. 396 30-1